

- A Zināšanas pret mīlestību** (1. Korintiešiem 8 — Ēdiens, kas upurēts elkiem)
- Pāvils „sadala” draudzi divās grupās: „stiprajos” un „vājos”.
 - Ticīgie saprot, ka elki nav nekas, bet pastāv tikai viens vienīgs patiesais Dievs.
 - ❖ Stiprie ēd gaļu, kas upurēta elkiem, jo zina, ka elki nevar piesārņot pārtiku. Vājie uzskata, ka ēdot, grēko.
 - ❖ Taču stiprie, ar savām zināšanām un piemēru, var novest vājos grēkā (1. Kor. 8:10). Mīlestībā pret savu brāli stiprajam ir jāatturas (1. Kor. 8:11–13).
 - ❖ Kristiešiem mīlestība ir jāinoliek priekšplānā, salīdzinājumā ar zināšanām, tās var kļūt par šķērslī „vājam” brālim (kas atrodas izaugsmes procesā).
- B Evaņģēlija tiesības** (1. Korintiešiem 9 - Pāvils atsakās no savām tiesībām)
- Pāvils mīlestības dēļ pret vājajiem atteicās vismaz no trim tiesībām:
 - * Tiesības saņemt uzturu no draudzes (1. Kor. 9:4)
 - * Tiesības uz sievas pavadību (1. Kor. 9:5)
 - * Tiesības neveikt kopīgos darbus, kas saistīti ar tās uzturēšanu (1. Kor. 9:6)
 - ❖ Lai gan Jēzus skaidri norādīja, ka tiem, kas sludina evaņģēliju, jāpārtiek no evaņģēlija, gan Pāvils, gan Bernabē brīvprātīgi atteicās no šiem līdzekļiem, lai neradītu šķēršļus ticīgajiem (1. Kor. 9:12–14; Lk. 10:7).
- C Mācības no pagātnes** (1. Korintiešiem 10:1-13 — Brīdinājums pret elkdievību)
- ❖ Izceļošanas piedzīvojums, garīgi, līdzībā, jūras šķērsošana bija kā derības slēgšana ūdens kristībā (1. Kor. 10:1–2). Pārtika un ūdens, ko viņi baudīja tuksnesī, ir līdzīgs mūsu dalībai Svētajā Vakarēdienā, kurā garīgā simbolā baudām Jēzus miesu un asinis (1. Kor. 10:3–4).
 - ❖ Uzmanieties! Neskatoties uz piedzīvojumiem, israēls iekrita smagos grēkos, tostarp elku pielūgšanā un amoralitātē. Lai tas nenotiek arī ar mums (1. Kor. 10:5–10)!
 - ❖ Apustulis šo nodaļu noslēdz ar spēcīgu padomu: „Tādēļ, kas šķietas stāvam, lai pielūko, ka nekrīt.” (1. Kor. 10:12).
 - ❖ Apustulis šo nodaļu noslēdz ar spēcīgu padomu: „Tādēļ, kas šķietas stāvam, lai pielūko, ka nekrīt.” (1. Kor. 10:12).
- D Atbrīvoties no no elku pielūgsmes** (1. Korintiešiem 10:14-22 — Kunga kauss un dēmonu kauss)
- ❖ Ja ēdienu ko upurēja elkiem, var mierīgi ēst, kāpēc tad Pāvils 1. Korintiešiem 10:20 iesaka pretējo?
 - ❖ Viena lieta ir ēst gaļu mājās, bez jebkādiem sirdsapziņas pārmetumiem, un pavisam cita, to darīt publiski, kur tiek pielūgti elki. Piedaloties šāda veida svinībās, ticīgais noliedz savu ticību un piekrīt elku pielūgšanai.
 - ❖ Piedaloties Svētajā Vakarēdienā, mēs kļūstam par daļu no Kristus miesas (draudzē), savukārt, piedaloties elku pielūgšanas ceremonijās, mēs pievienojamies dēmoniem (1. Kor. 10:16–20).
 - ❖ Mēs nevaram baudīt Svēto Vakarēdienu, slavējot Jēzu, un vienlaikus baudīt no kausa, kuri slavē dēmonus (1. Kor. 10:21).
- E Likumīgais un lietderīgais** (1. Korintiešiem 10:23-33 — Darīt visu Dieva godam)
- Darīt visu Dieva godam „Viss ir atļauts, bet ne viss der” (1. Kor. 10:23). Divi konkrēti piemēri:
 - Gaļas skārņos pārdeva gan elkiem upurētu, gan neupurētu gaļu. Ticīgajam nevajadzēja jautāt par gaļas izcelsmi, lai neradītu iespaidu, ka viņš uzskata šāda veida gaļas ēšanu par aizliegtu (1. Kor. 10:25).
 - Ja kāds neticīgais uzaicināja ticīgo uz maltīti. Ticīgais ēda, neko nejautājot (viņam viss ir atļauts). Kad saimnieks teica, ka gaļa ir upurēta elkam. Tād, lai neaizskartu saimnieka sirdsapziņu, ticīgajam nebija ieteicams ēst šo gaļu (1. Kor. 10:27–29).
 - ❖ Šo norādījumu pamatā ir divi pamatprincipi: visā slavēt Dievu (1. Kor. 10:31) un rūpēties par citu labumu (1. Kor. 10:24, 32).
 - ❖ Citiem vārdiem, milēsim Dievu vairāk par visu un savu tuvāko kā sevi pašu (tieši tā, kā Jēzus to lūdza bagātajam jauneklim).